

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 95/2024-42

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Západ, a iných orgánov činných v trestnom konaní v bližšie nešpecifikovanom konaní takto

rozhodol:

- Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa podaním doručeným ústavnému súdu 23. januára 2024 v elektronickej podobe bez autorizácie (dodatočne doručeného ústavnému súdu v listinnej podobe 25. januára 2024) v znení jeho doplnenia doručeného ústavnému súdu 1. februára 2024 v elektronickej podobe bez autorizácie (dodatočne doručeného ústavnému súdu v listinnej podobe 6. februára 2024) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prácu podľa čl. 35 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Západ, a iných orgánov činných v trestnom konaní v bližšie nešpecifikovanom konaní. Žiada, aby ústavný súd vydal prokurátorovi „záväzné pokyny, aby začal robiť v trestnom konaní úkony smerujúce k začatiu trestného stíhania a ďalšie procesné úkony tak, aby bolo vytyčené Hlavné pojednávanie a nech nestranný a nezávislý súd rozhodne o vine a treste pre všetkých páchatel'ov všetkých trestných činov proti mne od 8. decembra 2016 nepretržite doposiaľ“; „zakázal páchatel'om z NAKY Západ znemožňovať mi pracovať, teda aby som mohol pracovať v zmysle môjho práva uvedeného v článku 35 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky“ a aby ústavný súd „po právoplatnom odsúdení páchatel'ov vymazal záznam z môjho registra trestov o mojom odsúdení...“.

2. Podstatou argumentácie sťažovateľa je tvrdenie o jeho nezákonomnom väznení v období od 8. decembra 2016 do 8. apríla 2020. Uvádza, že od tohto dátumu, t. j. 8. apríla 2020 je prenasledovaný príslušníkmi národnej kriminálnej agentúry. Argumentuje podaním viacerých trestných oznámení, v súvislosti s ktorými namieta spôsob vysporiadania sa s nimi zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Poukazuje na to, že konanie príslušníkov Policajného zboru bolo v rozpore s § 7 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a s čl. 2 ods. 2 ústavy. Spomína nesprávnosť postupu Krajskej prokuratúry v Nitre, Krajskej prokuratúry v Bratislave, ale aj Úradu inšpekčnej služby. Konštatuje porušenie záväzku dodržiavať ľudské práva (čl. 1), porušenie zákazu mučenia (čl. 3), zákazu otroctva a nútenej práce (čl. 4 ods. 1), práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života (čl. 8 ods. 1 a 2), práva uzavrieť manželstvo (čl. 12), práva na účinný prostriedok nápravy (čl. 13) a zákazu diskriminácie podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Uvádza, že dôkazy o svojich tvrdeniach odovzdal Úradu inšpekčnej služby do spisu ČVS: UIS-86/OPOZ-2022. Tvrdí, že „*nemá nič spoločné*“ s trestnou vecou vedenou pod ČVS: PPZ-919/NKA-PZ-ZA-2016.

3. Sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [(§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

6. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, nemožno od neho očakávať formálne bezchybné podanie. Ústavný súd nemôže rozumne vyžadovať, aby sťažovatelia právni laici, ktorí sa naň obracajú, namietali v podaniach konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohôrov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Minimálnou požiadavkou však musí byť ucelený opis skutkového stavu, prípadne vyjadrenie nespokojnosti s postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré podľa sťažovateľa odôvodňuje nutnosť zásahu ústavného

súdu. Ústavný súd musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (IV. ÚS 49/2021, I. ÚS 268/2022).

7. V danom prípade je potrebné konštatovať, že u sťažovateľa absentuje jasný a zrozumiteľný (kvalifikovaný) petit, t. j. návrh rozhodnutia, ktorého vydania sa v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ domáhal a ktorý by korešpondoval s právomocou ústavného súdu (ide o požiadavku plynúcu z § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Všeobecná požiadavka na preskúmanie – posúdenie veci kvalitatívne nezodpovedá zákonom o ústavnom súde predpokladanému návrhu rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu návrh rozhodnutia, ktoré má byť ústavným súdom vydané (t. j. petit), musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie vo veci (m. m. II. ÚS 37/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04).

8. Zároveň sťažovateľ jednoznačne nepomenoval orgán činný v trestnom konaní, ktorý podľa neho porušil jeho základné práva a slobody, ako ani právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým boli porušené jeho základné práva a slobody. Síce poukazuje na porušenie svojich práv príslušníkmi národnej kriminálnej agentúry, ale v ústavnej sťažnosti vyjadruje aj nesúhlas s postupom napr. Krajskej prokuratúry v Nitre, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky či Úradu inšpekčnej služby. Nie je tak zrejmé, ktorý zo spomínaných subjektov a v akom konaní či v súvislosti s akým rozhodnutím (opatrením/zásahom) označuje ako porušiteľa svojich práv, čo celkovo vyznieva zmätočne a neurčito. Úlohou ústavného súdu totiž nie je hádať alebo si domýšľať, v čom má spočívať porušenie namietaných práv sťažovateľa.

9. V nadväznosti na popísané skutočnosti je potrebné uviesť, že ústavnej sťažnosti chýba konzistentná argumentácia ako podstatná požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, z ktorej by sa dalo vyvodiť, akým spôsobom mali byť porušené práva sťažovateľa. Je pritom základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať aj právne argumenty (ústavnoprávnu argumentáciu), aj keď ústavný súd od laického sťažovateľa neočakáva právne kvalifikované odôvodnenie. Sťažovateľ síce označil aj články ústavy a dohovoru, ktoré považuje za porušené, avšak tieto nie je možné prepojiť s jasnou skutkovou či ústavnoprávnou argumentáciou.

10. Vzhľadom na zistený rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti a jej neurčitosť ústavný súd nedokáže identifikovať základné parametre umožňujúce posúdiť splnenie procesných podmienok, ako aj prieskumných mantinelov pre ďalší postup ústavného súdu v konaní.

11. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach predbežne prerokovanej veci neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia zrozumiteľného petitu a konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

12. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí (bod 1 výroku uznesenia), a to bez predchádzajúcej výzvy podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

13. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

15. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľ podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu